

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1294/2025
04.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Николе Јасике, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К-160/24 од 26.12.2024. године и Вишег суда у Сремској Митровици 3Кж1-54/25 од 07.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 04.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Николе Јасике, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К-160/24 од 26.12.2024. године и Вишег суда у Сремској Митровици 3Кж1-54/25 од 07.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К-160/24 од 26.12.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени не плати наведену казну у остављеном року суд ће је заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву приватног тужиоца, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 3Кж1-54/25 од 07.05.2025. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Старој Пазови К-160/24 од 26.12.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда (с тим што бранилац означава да захтев подноси само против другостепене пресуде, док из образложења произлази да се истим побија и првостепена пресуда) захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Никола Јасика, у смислу члана 485. став 1. тачка 1)

ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи другостепену пресуду и донесе ослобађајућу пресуду или исту укине и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање о жалби окривљеног.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени, на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, може преко браниоца поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика прописаних у члану 74., члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред Апелационим судом (другостепеним судом).

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости као разлог подношења означава повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца. Међутим, у образложењу захтева бранилац наводи да је суд дана 20.12.2024. године на главном претресу извршио увид у флеш (плава коверта на страни 54. списка), односно у аудио снимак са флеша и констатовао да се од пет минута снимака чују гласови приватног тужиоца и још неких лица и да се чује глас једног лица који у једном тренутку изговара речи „је.ем ти мајку, је.ем ти матер у пи.ку и још једном ти је.ем матер у пи.ку...“, а из чега је утврдио да се ради о гласу окривљеног, а што је бранилац на главном претресу оспорио. Даље се наводи да, у ситуацији када је одбрана оспорила чињеницу да је окривљени на том снимку, на приватном тужиоцу је био терет доказивања да се ради о гласу окривљеног, а приватни тужилац није предложио доказ у том правцу. У вези са изнетим, бранилац наводи да суд није имао процесни капацитет да самостално закључи да је у питању глас окривљеног, већ да је за такву процену било неопходно стручно знање и да је суд био дужан да одреди вештачење, у смислу члана 113. став 1. ЗКП.

На описани начин, по ставу Врховног суда, бранилац у суштини указује на повреду закона из члана 440. ЗКП односно погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и повреду закона из члана 15. став 2. ЗКП (коју повреду и сам бранилац нумерише).

Поред изнетог, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева означава повреду закона из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, док у образложењу означава и повреду закона из члана 395. став 4. тачка 1) ЗКП коју и детаљније образлаже. Такође, у захтеву указује и на повреду закона из члана 460. ЗКП, наводима да се другостепени суд није осврнуо на жалбене наводе одбране.

Међутим, чињенично стање утврђено у правноснажној пресуди, односно повреда закона из члана 440. ЗКП, као и повреде закона из члана 15. став 2, члана 438. став 2. тачка 3) , члана 395. став 4. тачка 1) и члана 460. ЗКП, нису предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле, нису дозвољени разлози, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић